

Yhteinen Ähtärinjärvi ry:n kannanotto Etelä-Pohjanmaan Vaihemaakuntakaavasta III

- 1. Etelä-Pohjanmaan Vaihemaakuntakaavaa III laadittaessa Ähtärinjärven valuma-alueen ja Pihlajaveden reitin latvavesien osalta tulee toteuttaa Ähtärin ja Pihlajaveden reittien vesienhoidon toimenpideohjelma 2015 – 2021 vaatimuksia. (Raportti 53/2016 Etelä-Pohjanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus). Tässä toimenpideohjelmassa on tutkittu tarkasti vesistöjen tilaa, vesistön sietokykyyn vaikuttavia seikkoja ja annettu ohjeita ja vaatimuksia, jotta vesistöjen tila pysyisi hyvänä. Tätä toimenpideohjelmaa on kunnioitettava vaihemaakuntakaavaa laadittaessa.**

Länsi-Suomen ympäristöstrategiassa linjataan mm. Etelä-Pohjanmaan ELY-keskuksen keskeiset hyvän ympäristön vaalimiseen liittyvät tulevaisuuden haasteet ja esitetään keinot haasteisiin vastaamiseksi. Strategiassa vesien tilan vaalimisen yhdeksi tavoitteeksi on esitetty, että turvetuotannon kuormitusta vähennetään.

Etelä-Pohjanmaan maakuntasuunnitelman 2030 tavoite on toteuttaa Länsi-Suomen ympäristöstrategiaa. Yksi maakuntasuunnitelman kulmakivistä on vesistöjen tilan parantaminen.

Vesienhoidon toimenpideohjelmassa todetaan, että Ähtärin reitin järvien keskeisimpiä haasteita ovat hajakuormituksen aiheuttama rehevöityminen, metsäojitusten ja turvetuotannon kiintoainekuormitus ja vedenpinnan säännöstely. Veden lämpötilan noustessa sinilevän kasvu lisääntyy ja happitilanne heikkenee. Kesäaikaan myös vesien virtaama pienenee, mikä osaltaan hankaloittaa tilannetta. Jotta Ähtärin reitin vesistöjen hyvä tila voidaan saavuttaa ja turvata, tulee ravinne- ja kiintoainekuormitusta pienentää.

Edelleen todetaan, että tärkeintä on ulkoisen kuormituksen vähentäminen. Järven elpyminen on kuitenkin huomattavasti hitaampaa kuin sen ylikuormittamisella aikaansaatua rehevöitymiskehitys. Siksi joudutaan usein käyttämään kunnostustoimenpiteitä, jotka parantavat oireita, mutta eivät poista perusongelmaa.

Ähtärinjärven, Väliveden, Hankaveden ja Moksunjärven osalta todetaan, että maataloutta on jonkin verran Ähtärinjärven pohjoisosissa, mutta muuten vähän. Asutusta on myös melko vähän, vaikka kesämökkejä on toisaalta varsin paljon. Muun kuormituksen suhteellisen vähäisyyden vuoksi metsätalouden ja turvetuotannon kuormituksen merkitys järvien tilalle korostuu. Tilannekatsaus päättyy arvioon, että on olemassa riski Ähtärinjärven tilan huononemiseksi kaudella 2016-2021.

Inhanjoen ja Kolunjoen osalta todetaan, että ne eivät ole enää hyvässä ekologisessa tilassa. (Huomattakoon, että koko Ähtärinjärven valuma-alueen vedet purkautuvat Inhanjoen kautta Ouluveteen. Näin ollen Inhanjoen veden tila ilmentää suoraa yläpuolisen vesistön tilaa.) Ähtärinjärven tilaa pidetään uhattuna, koska järvellä esiintyy toistuvasti sinileväkukintoja. Rehevyys, kiintoainekuormitus ja varsinkin humuskuormitus heikentävät järven tilaa. (Mainittakoon, että toimenpideohjelman julkaisun jälkeen leväkukinnot ovat lisääntyneet huomattavasti.)

Toimenpideohjelman mukaan Ähtärin reitin vesistön hyvän ekologisen tilaan saavuttaminen edellyttää mm. seuraavaa:

- orgaanista kiintoaine- ja humuskuormitusta tulee vähentää etenkin valuma-alueen latvoilla
- vesistön ravinne- ja kiintoainepitoisuus tulee useissa muodostumisissa saada selkeästi alemmaksi
- turvetuotantoalueilla tulee toimivia vesiensuojeluratkaisuja edelleen kehittää ja ottaa käyttöön

Toimenpideohjelmissa muistutetaan, että uudistettu ympäristösuojelulaki- ja asetus astuivat voimaan 1.9.2014. Turvetuotantoalueiden ympäristöluvuissa tulee antaa määräyksiä mm. vesiensuojelurakenteista, niiden kunnossapidosta sekä käytöstä. Ympäristöministeri Kimmo Tiilikainen totesi Virroilla 17.1.2017, ettei turpeen hyödyntäminen saa pilata muita luonnonvaroja ja että turvealalla on yhä roimasti varaa parantaa vesiensuojelutoimia. On turpeen käyttötarkoitus mikä tahansa, siihen pitäisi päästä, ettei puhtaita vesiä pilata. (Ilkka 18.1.2017, liite 1)

Ympäristönsuojelulaki edellyttää turvetuotannon vesienhoitotoimenpiteiltä parhaan käyttökelpoisen tekniikan (BAT) ja parhaan käytännön periaatteen (BEP) soveltamista. Raportissa on lueteltu runsaasti erilaisia tekniikoita toimenpiteiksi, kuten esim. pintavalutus, kemiallinen käsittely, kasvillisuuskentät, virtaaman säätö ja uusien turvetuotantoalueiden sijainnin ohjaus.

Yhteenveto:

Ähtärin ja Pihlajaveden reittien vesienhoidon toimenpideohjelmissa 2015-2021 todetaan, että Ähtärinjärvellä on riski vesistön tilan huonontumisesta (sivu 45, taulukot 6.2.2a ja 6.2.2b sekä kuva 6.2.1). Edelleen todetaan, että Ähtärinjärven hyvää tilaa voidaan pitää uhattuna, koska järvellä esiintyy toistuvasti sinileväkukintoja. Rehevyys, kiintoainekuormitus ja varsinkin humuskuormitus heikentävät järven tilaa (sivu 63). Jotta Ähtärin ja Pihlajaveden reitin vesistöjen hyvä tila voidaan saavuttaa ja turvata, tulee ravinne- ja kiintoainekuormitusta pienentää (sivu 17).

Vaatus:

- maakuntavaihekaavassa tulee turvetuotantoon osoitettuja alueita vähentää Kolunjoen ja Niemisjoen valuma-alueilla niin, että kuormitus vähenee nykyisestä
- jäljelle jääville turvetuotantoon osoitetuille alueille tulee antaa niin tiukat päästörajat, etteivät ne aiheuta lisäkuormitusta vesistöihin missään olosuhteissa
- jäljelle jäävät alueet on osoitettava sellaisille kohdille valuma-alueita, etteivät ne sijaitse vesistön päälasku-uomien läheisyydessä

Perustelujen yhteenveto:

- Kolunjoen vesistön nykyinen tila ei ole hyvä
- Inhanjoen vesistön nykyinen tila ei ole hyvä, mikä tarkoittaa sitä, että myös Hankaveden ja Moksunjärven tila ei ole hyvä
- turvetuotannon kuormituksen merkitys vesistön tilaan korostuu, joten kuormituksen määrää tulee pienentää
- on olemassa riski, että Ähtärinjärven tila huononee edelleen kaudella 2016-2021, jos kuormitus säilyy entisellään

2. Ähtärinjärvi

Ähtärinjärven vesistö on Ähtärin reitin latvavesi. Vaikka vesistö Etelä-Pohjanmaan mittakaavassa on suuri, kokonaispituus lähes 40 km, keskisyvyys 6 m ja syvin kohta 28 m, niin keskivirtaama Inhanjoen kautta on vain noin 9 m³/s. Virtaamasta yli puolet tulee kahden joen kautta. Vesistön eteläosassa olevaan Moksunjärveen laskee Niemisjoki, jonka keskivirtaama on noin 3 m³/s ja Ähtärinjärven keskiosaan laskevan Kolunjoen keskivirtaama on noin 2 m³/s. Näiden kahden joen kautta järvi saa noin 60 % vedestään. Kaikki muut Ähtärinjärveen laskevat uomat ovat vain pienehköjä puroja.

Taulukko 2.2a. Ähtärinreitin ja Pihlajaveden reittien toimenpideohjelman jokivesimuodostumat

Jokivesimuodostuma	Valuma-alue, km ²	Pituus, km	Keskivirtaama m ³ /s	Pintavesityyppi	Kunta
Inhanjoki	944	4.4	8.7	Kt	Ähtäri
Kolunjoki ¹	198	8	-	Kt	Soini, Ähtäri
Niemisjoki	274	10	3.0	Kt	Ähtäri
Pakariniemi	883	3.2	9.7	Kt	Ähtäri

Ähtärin ja Pihlajaveden reittien vesienhoidon toimenpideohjelma 2015 – 2021, sivu 13.

(Muiden jokien keskivirtaamat on laskettu Inhanjoen ja Niemisjoen tietojen ja valuma-alueiden pinta-alojen perusteella)

Ähtärinjärvi on aikaisemmin laskenut Ähtävänjoen kautta Pohjanlahteen. Jääkauden jälkeinen maannousu on puhkaissut uuden Inhanjoen lasku-uoman Kokemäen joen suuntaan, jolloin järven pohjoispäässä olevan Poikkijoen virtaama pohjoisen on päättynyt noin 1500 vuotta sitten (Geologi-lehti nro 3 vuonna 2006). Pienen keskivirtaaman latvavesistönä veden vaihtuminen on hidasta. Tutkimusten mukaan järvioltaan veden vaihtuminen kestää 400 vuorokautta.

Vaatimus:

Ähtärinjärvi on latvavesi, sen kokonaisvirtaama on pieni ja veden vaihtuvuus kestää kauan, niin ravinteet, kiintoaine ja humus aiheuttavat herkemmin ongelmia kuin vesireitin alajuoksulla Virtain ja Ruoveden suunnassa. Tästä syystä vesistön kuormitusta on saatava alenemaan.

3. Ähtärinjärven pohjoisosan vesistön erityispiirteet

Ähtärinjärven pohjoisosa poikkeaa muusta järvestä veden mataluuden ja virtaaman osalta. Järven länsiosa on hyvin matalaa, vain 1 – 2 metriä, syvin alue sijaitsee itäpuolella, jossa on merkitty venereitti. Syvimmätkin alueet ovat kooltaan pieniä syvyyškäyrien mukaan. (Liitteet 4a – d)

Maksapuron, Liejupuron, Lehtilammenpuron, Poikkijoen, Myllypuron, Leväjoen ja Korpisenpuron valuma-alueiden yhteinen keskivirtaama on noin 1 – 1,5 m³/s eli vain runsas 10 % koko Ähtärinjärven vesistön virtaamasta. Myös säännöstely (säännöstelyväli 152,76 – 154,41 m mpy) aiheuttaa pohjoisosassa sen, että matalilta osin järvi jäätyy talvella pohjaan saakka. Maannousun johdosta järvi mataloituu pohjoisosasta edelleen eteläosaan nähden, mutta tietysti hitaasti. Järven pohjoisosan vesitilavuus alueen pinta-alaan verrattuna on pieni, joten

tämä vesialue ei enää kestä edes nykyistä ravinnekuormitusta saati mahdollista ravinne- ja kiintoainekuormituksen lisäystä.

Vaatus:

Liitekartassa (Liite 2) osoitetuille valuma-alueille ei tule osoittaa lainkaan uusia turvetuotantoalueita, sillä Ähtärinjärven pohjoisosan sietokynnys on jo ylittynyt

Perustelujen yhteenveto:

- vesistö on matala
- säännöstely heikentää pohjoisosan sietokykyä
- keskivirtaama on pieni
- sietokynnys jo ylittynyt, jota ilmentää runsaat sinileväkukinnot

4. Turvetuotantoalueiden suunnittelumääräykset

Vuonna 2005 vahvistetussa maakuntakaavassa on Ähtärinjärven valuma-alueen osalta suunnittelumääräys IV, jonka mukaan turvetuotannon suunnittelussa on huomioitava vesistövaikutukset siten, että kokonaiskuormitusta pyritään vähentämään. Niemisjoen valuma-alueen osalta on voimassa suunnittelumääräys II, jonka mukaan turvetuotannon mahdollisesti aiheuttama kokonaiskuormituksen kasvu ei saa vaarantaa vesistöjen luontoarvoja. Nyt nämä suunnittelumääräykset on poistettu ja ne on korvattu seuraavalla suunnittelumääräyksellä.

Suunnittelumääräys:

Turvetuotantoon soveltuvan alueen yksityiskohtaisemmassa suunnittelussa tulee ottaa huomioon vaikutukset asutukseen ja tuotantoalueiden yhteisvaikutukset vesistöihin ja turvetuotannon osuus vesistöjen kokonaiskuormituksesta sekä tarvittaessa vaiheistettava turvetuotanto 3-jakovaiheen valuma-alueittain. Seuraavilla 2. jakovaiheen valuma-alueilla alueen turvetuotannon vesiensuojelumenetelmiin ja tuotannon vaiheistukseen on kiinnitettävä erityistä huomiota:

Uudet suunnittelumääräykset ovat kovin ylimalkaiset ja epämääräiset. ”Turvetuotantoon soveltuvan alueen yksityiskohtaisemmassa suunnittelussa **tulee ottaa huomioon** ja tuotannon vaiheistukseen on **kiinnitettävä erityistä huomiota**.” Näitä sanontoja voidaan tulkita melkein miten vain. Suunnittelumääräykset on kirjoitettava selkeästi siten, ettei vesistöihin saa päästä turvetuotantoalueilta mitään ravinteita tai kiintoainepäästöjä missään olosuhteissa. Lisäksi määräykseen on merkittävä, että ympäristöviranomaiset tarkistavat vähintään kahden vuoden välein jokaisen vaihemaakuntakaavan voimaantulon jälkeen avatun uuden turvetuotantoalueen vesiensuojelumenetelmät. Jos ne eivät ole suunnitelman edellyttämässä kunnossa tai niitä ei ole huollettu asianmukaisesti, turvetuotannosta vastaava on velvoitettava kunnostamaan ne.

Jos edellä mainittua tarkkaa ja yksityiskohtaista määräystä ei voida vaihemaakuntakaavassa esittää, niin määräyksen tulee olla seuraava: **Kaikilla vesistöalueilla turvetuotannon suunnittelussa on huomioitava vesistövaikutukset siten, että kokonaiskuormitusta vähennetään.**

5. Turvetuotannon tulevaisuus

Valtioneuvosto on juuri julkaissut kansallisen energia- ja ilmastostrategian vuoteen 2030 saakka (Työ- ja elinkeinoministeriön julkaisu 4/2017). Tämän mukaan turpeen käyttö energialähteenä tulee pienenemään oleellisesti runsaan kymmenen vuoden kuluessa. Ydinenergia ja puupolttoaineet (mm. hakkuutähteet) tulevat lisääntymään strategiakaudella kuten alla olevat taulukot osoittavat.

Ulkomaakauppa- ja kehitysministeri Kai Mykkänen totesi 30.11.2016, ettei turpeen käyttö lisäännä. Energiakäyttö vuonna 2030 tulee olemaan noin 15 terawattituntia eli lähes puolet vähemmän kuin vuonna 2010.

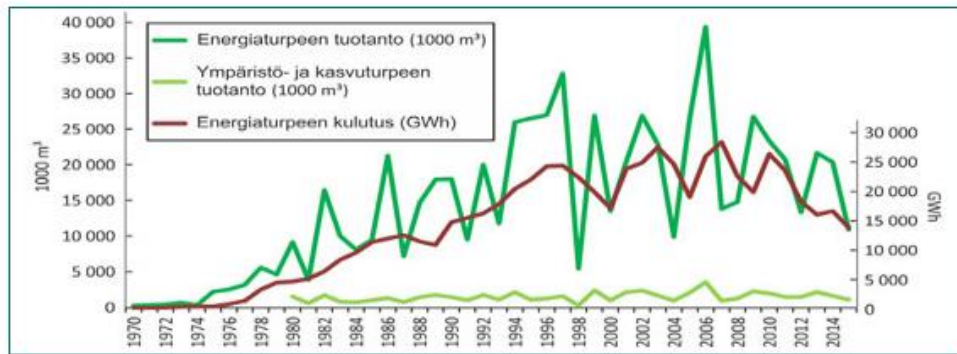
2015e = tilastoennakko

Energian kokonaiskulutus ja loppukulutus						
TWh	Tilasto		Perusskenaario		Politiikkaskenaario	
	2010	2015e	2020	2030	2020	2030
Öljy, sis. biokomponentin	97	87	81	77	79	73
Kivihili	40	17	15	7	15	3
Koksi, masuuni- ja koksikaasu	12	12	16	18	16	18
Maakaasu	41	22	27	22	27	23
Ydinenergia	66	68	106	123	106	123
Sähkön nettotuonti	11	16	3	2	3	1
Vesivoima	13	17	14	15	14	15
Tuuli- ja aurinkoenergia	0	2	5	7	5	9
Turve	27	15	20	15	20	15
Puupolttoaineet	90	93	104	118	104	121
Muut	10	14	16	18	16	18
Energian kokonaiskulutus yhteensä	407	361	408	420	406	418
Energian loppukulutus	318	297	313	316	311	314

(2014)

Kaukolämmön ja siihen liittyvän sähkön tuotantoon käytetyt polttoaineet						
TWh	Tilasto		Perusskenaario		Politiikkaskenaario	
	2010	2014	2020	2030	2020	2030
Kivihili	14	13	10	2	10	1
Öljy	3	1	1	1	1	1
Maakaasu	23	12	12	7	12	8
Turve	12	8	12	8	12	8
Puupolttoaineet	11	15	20	28	20	29
Muut uusiutuvat	1	2	4	5	4	5
Muut	2	3	3	5	3	6
Yhteensä	66	55	63	57	63	57

Alla olevassa taulukossa on kuvattu turpeen kokonaistuotanto ja energiaturpeen kulutus Suomessa 1970 – 2015. Energiaturpeen osuus koko turvetuotannosta on noin 90 %. Energiaturpeen kulutus on kääntynyt huomattavaan laskuun jo vuonna 2006.

Kuva 3. Turpeen tuotanto ja energiaturpeen kulutus Suomessa (Tilastokeskus, Turveteollisuusliitto ry).

Koska turpeen energiakäyttö on viime vuosina pienentynyt jyrkästi ja tulee edelleen pienentymään kansallisen energia- ja ilmastostrategian mukaan, niin Etelä-Pohjanmaan liiton esittämät turvetuotantoalueiden varaukset ovat todella ylimitoitettu tulevaan tarpeeseen nähden. Nykyiset tuotantoalueet riittävät pitkälle tulevaisuuteen ja olemassa olevia voidaan hieman laajentaa, jos turpeen kysyntää on vielä tulevaisuudessa. Vanhan alueen laajentaminen on varmasti taloudellisempaa kuin uuden tuotantoalueen avaaminen.

6. Turvetuotantoalueiksi osoitettujen alueiden määrä Soinin ja Vehun välisellä alueella

Karttaliitteestä 3 selviää, että otsikossa mainitulla alueella on tuotannossa olevien turvetuotantoalueiden keskittymä. Siitä huolimatta alueelle on kaavaluonnoksessa esitetty vielä uusia alueita, joista osa sijaitsee Niemisjoen ja osa Vahankajoen valuma-alueella. Nykyisten alueiden kapasiteetti riittää pitkälle ensi vuosikymmenen loppupuolelle, jolloin myös turpeen kysyntä on pienentynyt oleellisesti (katso edellinen kohta, 6. Turvetuotannon tulevaisuus)

Niemisjoen ja Vahankajoen valuma-alueiden latvavesistöt ovat kuormittuneet jo nykyisten tuotantoalueiden vaikutuksesta liikaa, joten uusia tuotantoalueita ei saa osoittaa siinä määrin kuin niitä on merkitty vaihemaakuntakaavaan. Tässä yhdessä viitataan vielä Ähtärin ja Pihlajaveden reittien vesienhoidon toimenpideohjelman 2015 – 2021 vaatimuksiin kuormituksen vähentämisestä

7. Suojeltavat suot

Ähtärinjärven, Kolunjoen, Niemisjoen ja Vahankajoen valuma-alueille ei ole lainkaan osoitettu suojeltavia soita. Niitä pitäisi osoittaa tasapuolisesti koko Etelä-Pohjanmaan alueelle. Tältä osin vaihemaakuntakaava tulee valmistella uudestaan.

8. Oikeuskäytäntöä

Länsi-Suomen aluehallintovirasto on antanut päätöksen nro 186/2016/1 30.12.2016.

VAPO Oy:n on maksettava Liesjärven koillisosan rantakiinteistöjen omistajille Majasuon tur-

vetuotantoalueen kuivatusvesien johtamisesta virkistyskäytölle vuosina 1980-2011 aiheutuneista vahingoista ja vahinkojen kunnostamisesta yhteensä 41628,49 euroa. VAPO oli ehdottanut korvauksen määräksi 1704,20 euroa.

Päätöksen mukaan Majasuolta on virrannut kiintoainepäästöä Liesjärveen vuosina 1980-2011 yhteensä 410 tonnia. VAPO oli esittänyt päästökseen 65...70 tonnia.

Päätöksen mukaan Liesjärven yläpuolisilla VAPO:n turvetuotantoalueilla, Loukkusuo ja Tupasuo, on vieläkin suurempi vaikutus Pihlajaveden reitin ja etenkin Liesjärven veden huonontuneeseen tilaan. Tämä päätös ei koske niiden aiheuttamaa virkistyskäyttöhaittaa Liesjärvessä.

Vaasan hallinto-oikeus on marraskuussa 2016 annetulla päätöksellä todennut, että Vapo Oy:n Aitanevan turvetuotantoalue on aiheuttanut haittaa Alavuden Saarijärvelle ja määrännyt yhtiön korvaavaan kunnostustoimenpiteitä.

On varmasti parempi ja taloudellisesti kestävä toimintaa, että turvetuotannon vesiensuojelurakenteet toteutetaan ja hoidetaan siten, ettei tuotanto pilaa alapuolisten vesistöjen ja rantojen tilaa. Ei ole mitään järkeä, että ensin pilataan ja sitten yritetään kunnostaa. Lisäksi näyttää siltä, ettei kunnostamista tehdä vapaaehtoisesti, vaan että siihen tarvitaan oikeuslaitoksen velvoittavat päätökset.

Nähtävillä oleva vaihemaakuntakaava on laadittava nyt siten, ettei Liesjärven ja Saarijärven kaltaisia tilanteita pääse enää syntymään.

9. Yhteenveto

Nyt on viimeinen hetki ryhtyä pienentämään Ähtärinjärven kuormitusta, muutoin vesistön virkistysarvo on menetetty vuosikymmeniksi. Myös turvetuotannon tulee ottaa vastuu tilanteesta. Samoin myös Etelä-Pohjanmaan liiton tulee kantaa vastuuta pienentämällä vaihemaakuntakaavassa osoitettujen turvetuotantoon osoitettujen alueiden määrää laskevaan turpeen kysyntään nähden. Vesistöjen kuormitusta tulee vähentää myös vaihemaakuntakaavan keinoin.

Hyvänä esimerkkinä on Metsäkeskus, joka on aloittanut Ähtärinjärveen idästä laskevien purojen ja valtaojien sekä Kolunjoen valuma-alueiden vesiensuojelutyöt. Hankealue on suuruudeltaan noin 7300 hehtaaria. Tälle alueelle on suunniteltu 40 toimenpidekohdetta, joita varten on tehty kaikkiaan 41 toteutussopimusta 32:n eri maanomistajan tai omistajaryhmän kanssa. Hankkeiden toteutukset ovat loppusuoralla. Näin metsäpuoli kantaa vastuuta aikoinaan tehdyistä metsäojituksista, joista on päässyt vesistöön ravinteita, kiintoaineita ja huumusta.

Ähtärinjärven vesistön ja muiden alueella olevien järvien rannoilla on yli tuhat loma-asuntoa ja vakituista asuntoa. Asukkaat ovat investoineet näihin asuntoihin kymmeniä tuhansia jopa satojatuhansia euroa, jotta voisivat asua ja viettää vapaa-aikaansa puhtaan vesistön ääressä. Nyt tämä vesistö on pilaantumassa niin, ettei uimien ole enää turvallista eikä järvivettä voi käyttää löylyvetenä saunassa.

Asukkaat maksavat näistä kiinteistöistä kiinteistöverot paikallisiin kuntiin ja käyttävät alueen palveluja. Myös kuntien tulee kantaa vastuunsa, että vesistöt pysyvät puhtaina. Vastuuta voi kantaa asettamalla tiukat lupaehdot uusien turvetuotantoalueiden käyttöönotolle ja huolehtimalla, että turvetuotantoyhtiöt huoltavat ja pitävät kunnossa tuotantoalueiden vesiensuojelurakenteet.

Ähtärinjärven vesistön ja pienempien vesistöjen rannoilla ja läheisyydessä on useita loma- ja matkailualan yrittäjiä. Suurin on Mekkorannan ja Eläinpuiston alue Hankaveden ja Moksunjärven välisellä alueella. Mekkorannassa sijaitsee myös EU-direktiivien mukainen uimaranta. Kaikella tällä toiminnalla on mittavaa taloudellista merkitystä alueen kunnille. Puhdas vesistö ja luonto ovat matkailulle hyvin tärkeitä.

Säilytetään Ähtärinjärven vesistö ja valuma-alueen muut vesistöt puhtaina myös tuleville sukupolville.

Maaliskuun 9. päivänä 2017.

Yhteinen Ähtärinjärvi ry

Seppo Sulku
hallituksen puheenjohtaja
Lehdokintie 19
13500 Hämeenlinna
040 5469795
seppo.sulku@outlook.com

Liitteet 1- 4:

Jukka 18.1.2017

"Turpeen hyödyntäminen ei saa pilata muita luonnonvaroja"

Ministeri Kimmo Tiilikaisesta turvetoimialalla on yhä roimasti varaa parantaa vesiensuojelutoimiaan.

REIJO HEIKKILÄ
VIRROT

Jos yhtä luonnonvaraa käytetään, silloin ei saa pilata toista, edellyttää maa- ja metsätalousministeri sekä ympäristöministeri **Kimmo Tiilikainen** (kesk.).

- On turpeen käyttötarkoitus mikä tahansa, siihen pitäisi päästä, että puhtaista vesiä ei pilata. Edelleen on varmasti roimasti varaa parantaa turvealan vesiensuojelutoimia. Uskon myös, että konsteja tämän tavoitteen toteuttamiseksi löytyy.

- Tekniikka on jo kehittynyt paljonkin, kun vertaa etenkin turvetuotannon alkuaikoihin; vuosikymmenien saatossa on ollut tilanteita, että vesistöjen tila on kerta kaikkiaan heikentynyt. Uusilla turpeennostolueilla pystytään kuitenkin vesistökuormitukset pitämään siedettävissä mitoissa.

Tiilikainen vieraili tiistaina Virroilla, osana Pirkanmaan-kierrostaan.

Virroilla pidetyssä yleisötilaisuudessa kihniöläinen kunnanvaltuutettu ja Kihniön yrittäjien puheenjohtaja **Pilvi Kärkelä** (kesk.) otti puheeksi Vapo

Hyvin pitkälti on Vapon oma asia tehdä järkevä päätös tehtaan sijoittumisesta.

Kimmo Tiilikainen
Ministeri

kee erääksi tavaksi hyödyntää maamme turvevaroja jatkossa.

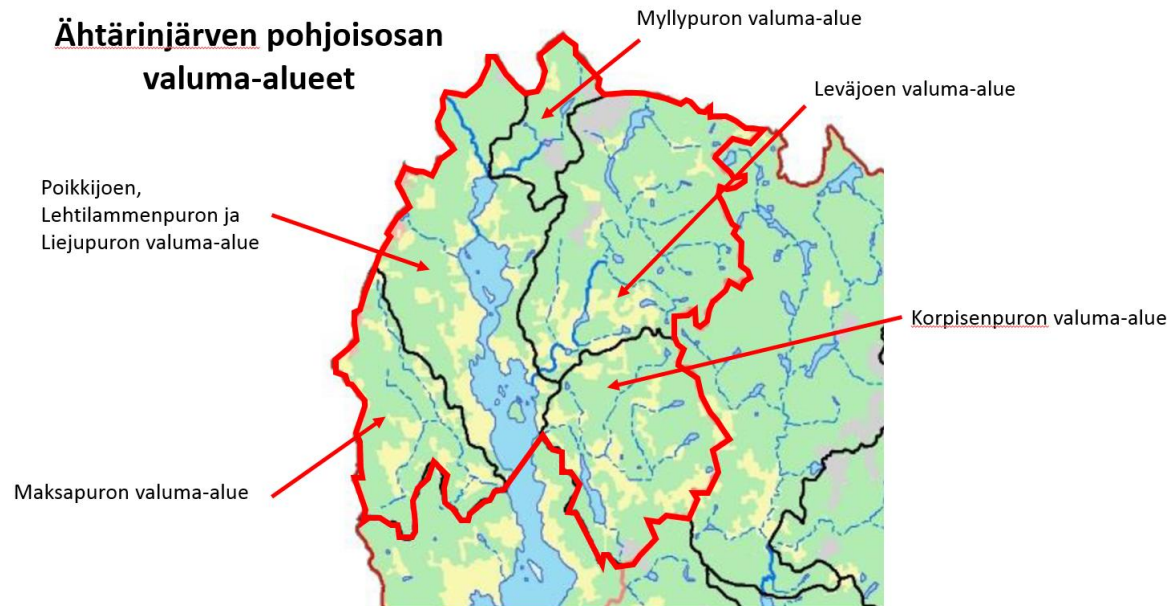
- Ymmärtääkseni ensisijainen peruste Vapolla valita tehtaan sijoituspaikka on, missä on saatavilla mahdollisimman hyvin tehtaan tarpeisiin soveltuvia raaka-aineita. Myös muilla tekijöillä on oma vaikutuksensa: kuljetusyhteiset, investointimahdollisuudet ja työvoiman saanti. Hyvin pitkälti on Vapon oma asia tehdä järkevä päätös tehtaan sijoittumisesta.

Puheenvuorossaan Tiilikainen arvioi myös mahdollisuuksia purkaa tai edes keventää maatalous- ja elintarvikualan yrittäjien raskaaksi kokemaa byrokratiaa.

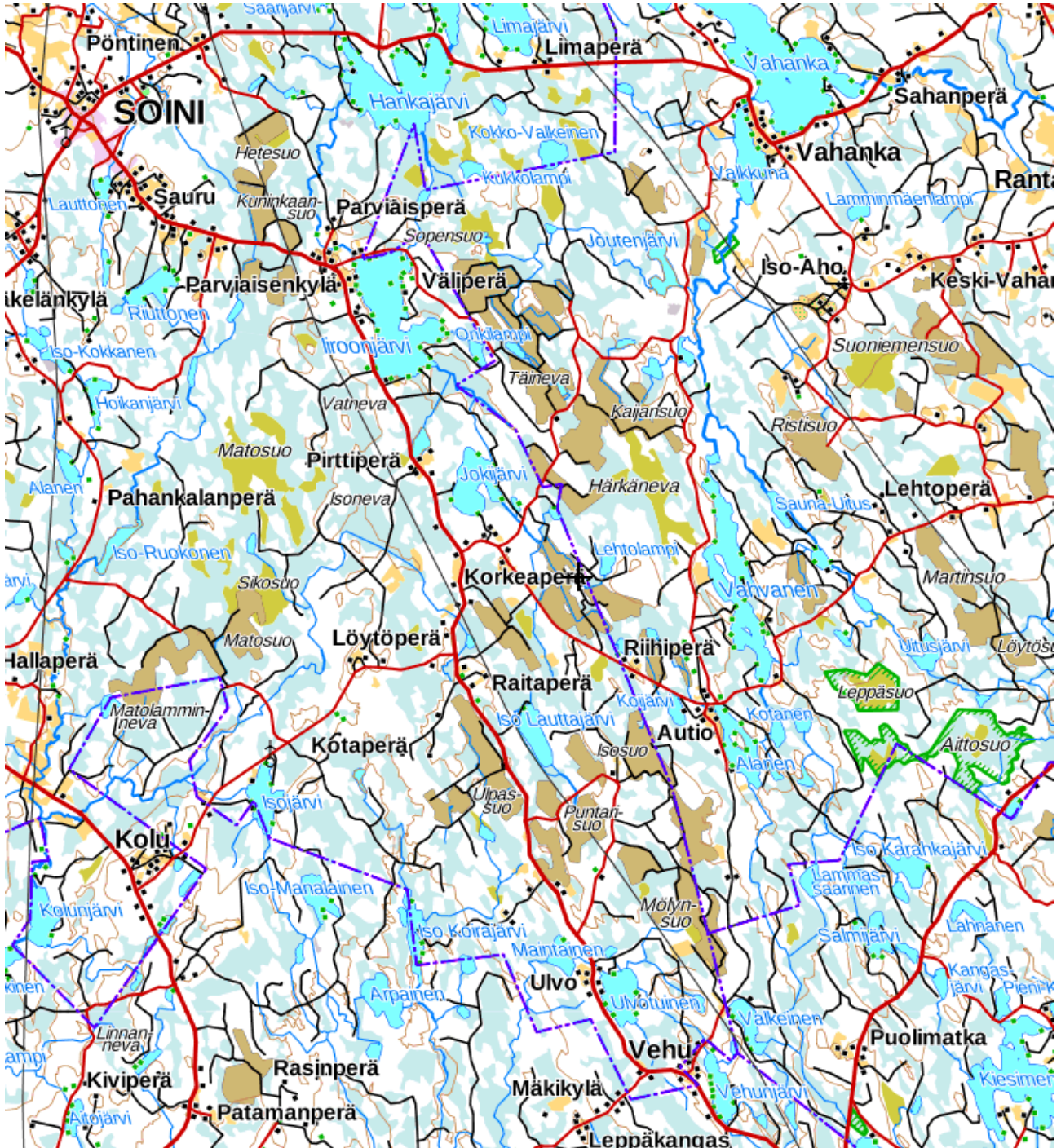
- Mappikaupalla on lähetetty

Maa- ja metsätalousministeri sekä ympäristöministeri Kimmo Tiilikainen vieraili tiistaina Virroilla. Yleisötilaisuus oli kirjastotalolla, jonka edessä on karhupatsas. KUVA: REIJO HEIKKILÄ

Liite 1

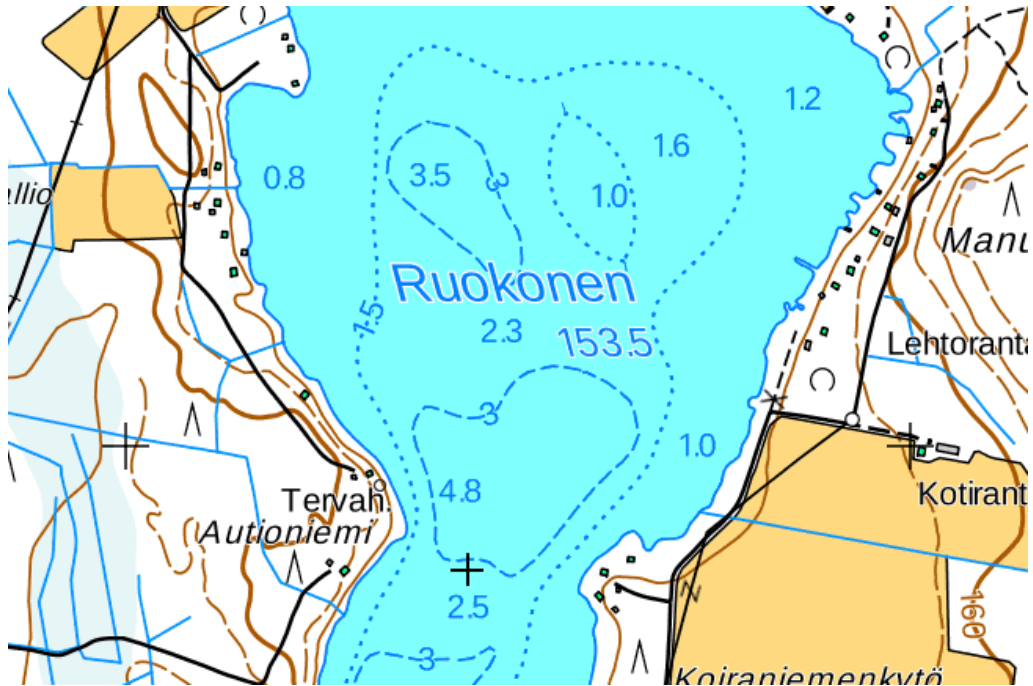

Liite 2

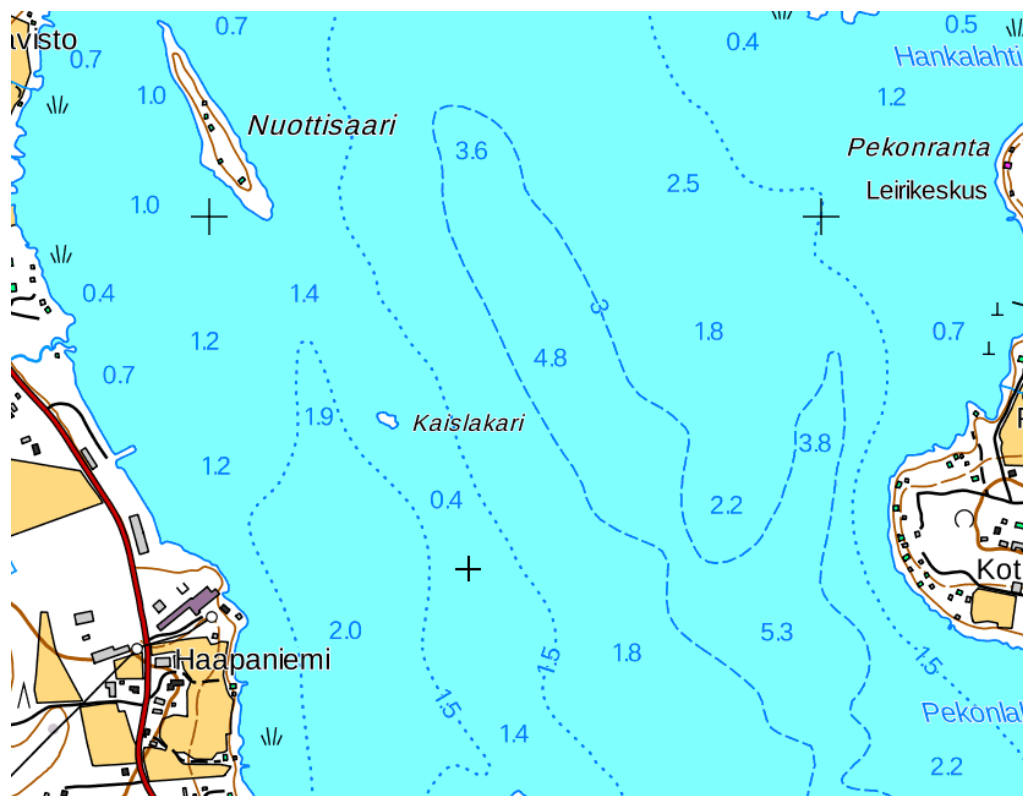

Liite 3: Nykyiset turvetuotantoalueet (merkitty ruskealla värillä) Soinin ja Vehun välisellä alueella

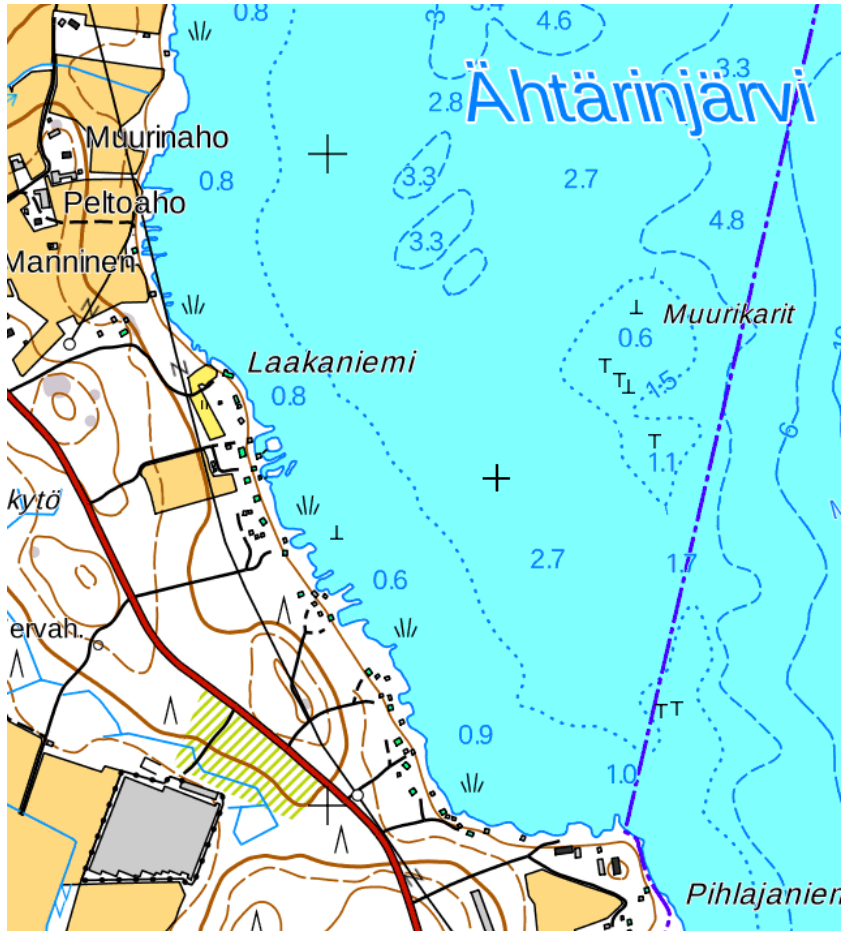
Liitteet 4a - d

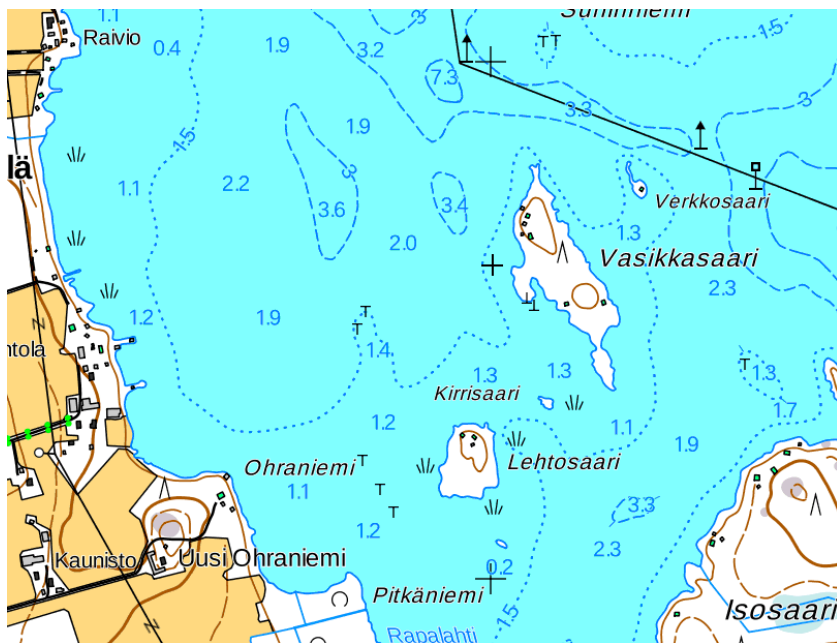
Ruukosessa on vain pari syvänettä, muutoin vesi on hyvin matalaa.
Karttaote Maanmittauslaitoksen maastotietokannasta.

Nuottisaaren ja Kaislakarin alue ja Leirikeskuksen puoli on matalaa, keskellä järveä kapea syväne 3 – 5 metriä. Karttaote Maanmittauslaitoksen maastotietokannasta.

Pihlajaniemestä pohjoiseen länsiranta on hyvin matalaa. Karttaote Maanmittauslaitoksen maastotietokannasta.

Venereitin länsipuolinen alue Vasikkasaaren korkeudella on hyvin matalaa. Karttaote Maanmittauslaitoksen maastotietokannasta.